

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.015/2018/8.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Farkas Katalin
előadó bíró
. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Mayer Erika ügyvéd

Az alperes: Kft.

Az alperes képviselője: dr. Bimbó Róbert ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék
5.Mf.680.699/2016/6.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

25.M.1905/2014/39.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.699/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A Kúria megállapítja, hogy az alperest terhelő felülvizsgálati eljárási illeték összegét az adóhivatal már kiszabta.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A 2012. május 11. napján kelt alapító okirat szerint az alperes ügyvezetői felperes és ,,, voltak. A felek 2012. július 18-án kötöttek munkaszerződést, amelyben a felperest határozatlan időre, ügyvezető munkakörben alkalmazta az alperes azzal, hogy a társaság székhelye és a felperes munkavégzésének helye Budapesten van, ezért a munkáltató köteles biztosítani a felperes munkahelyre való bejutását és az ehhez szükséges eszközöket. Az alperes könyvelését

2012. decembertől a ... Kft. végezte. A felperes munkaviszonya fennállása alatt a saját gépkocsiját használta, amelyről kimutatást vezetett. 2012. december 31-én a felperesi kimutatás alapján 54.980 forint került gépkocsi költségtérítés címén a felperes részére kifizetésre. 2013. július 1. napjától az alapító okirat módosításában rögzítettek szerint a felperes mellett - határozatlan időre szóló megbízással - ... és ... látták el az ügyvezetői feladatokat. Az alperes egyedüli munkavállalója a felperes volt, aki 2013. évben 7 nap szabadságot vett ki, melyről a könyvelést végző kft.-t értesítette e-mailben. A felperesnek szabadságigényét egyeztetnie senkivel nem kellett és a szabadsága a szabadságos tömbben sem került kiírásra.

- [2] 2013. júliusban észlelte a felperes, hogy a neve alatt, általa nem látott és jóvá sem hagyott mérlegbeszámoló került leadásra a cégbírósághoz, mely kifogását a könyvelést végző kft. ügyvezetője felé jelezte. Az alperes a 2013. július 30. napján kelt ... számú határozatával visszahívta a felperest, a munkaviszonyát pedig az Mt. rendelkezései alapján megszüntette, azonban intézkedéseiről a felperest nem tájékoztatta.
- [3] 2013. szeptember 1. napján a felperes átutalt a saját bankszámlájára különböző összegeket augusztus havi munkabér, 2013. október 2-ig terjedő időre munkabér előleg és gépkocsi költségtérítés címen. A felperes 2013. szeptember 2. napjától keresőképtelen állományba került.
- [4] Az alperes a 2013. szeptember 2. napján kelt és szeptember 3. napján reggel 6 óra 31 perckor feladott, a felperes által aznap délután 16 óra körül átvett azonnali hatályú felmondásával a felperes munkaviszonyát 2013. szeptember 2. napjával a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással megszüntette, egyidejűleg felhívta az általa okozott kár, valamint a ... Ltd. hitelező által a munkáltatóra engedményezett kölcsön összegének megfizetésére. A felperes 2013. szeptember 2. napján kelt felmondásával 2013. október 15. napjára a munkaviszonyát indokolás nélkül megszüntette. Az alperes a 2013. szeptember 2-án kelt és a felperes által szeptember 17-én átvett azonnali hatályú felmondásában a felperes terhére rótta a jogosulatlanul átutalt gépkocsi költségtérítést, augusztus havi munkabért és munkabér előleget azzal, hogy ezen magatartásával kárt okozott a munkáltatójának. A felmondás indokolása szerint a felperes szabálytalan eljárása a munkáltató érdekeit jelentősen sérti, ezért nem várható el a munkáltatótól a felperes munkaviszonyának a fenntartása; továbbá a felperes a magatartásával bűncselekményt is megvalósított. Egyidejűleg felhívta a felperest a felvett kölcsönösszeg és a jogosulatlanul átutalt összegek visszafizetésére.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [5] A felperes kereseti kérelmében a 2013. szeptember 3-án közölt alperesi azonnali hatályú felmondás jogellenességének és a 2013. szeptember 17-én átvett alperesi felmondás érvénytelenségének a megállapítását, az alperesnek a járandóságai és a kára megfizetésére kötelezését kérte. Kérte továbbá elmaradt munkabér címén kártérítésként (8 hónap 10 nap) távolléti díj, 2013. szeptember 2. - 20. napokra betegszabadság, szeptember 21-től december 23-ig tartó táppénzes állománya idejére táppénz-különbözet, 2012-2013. évekre a ki nem vett szabadság megváltása, 1 havi felmondási időre járó távolléti díj és 2 havi távolléti díjnak megfelelő összegű végkielégítés megfizetésére kötelezni az alperest. Másodlagosan annak megállapítása mellett, hogy a felek között határozott idejű jogviszony jött létre, amely az alperes felmondása folytán szűnt meg 2013. szeptember 3-án, kérte az alperes kötelezését 12 havi távolléti díjnak megfelelő összeg, a 2012-2013. évekre járó és ki nem vett szabadság megváltása, továbbá 2013. szeptember 2-3. betegszabadságos napokra járó ellátása megfizetésére, valamint a „kötelező igazolások” kiadására. A felperes érvelése szerint az azonnali hatályú felmondás „megfelelő indokolást” nem tartalmazott.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felek között határozatlan időtartamú jogviszony állt fenn; a felmondás jogszerű. A felperes 2013. évre vonatkozó szabadság igényét elismerte, a 2012. évre vonatkozó igényét azonban vitatta, állítva, hogy az 2013. évben kiadásra került.
- [7] Az alperes a viszontkereseti kérelmében kérte a felperes kötelezését a jogalap nélkül felvett gépkocsi költségtérítés és munkabér előleg visszafizetésére.
- [8] A felperes a viszontkereseti kérelem elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítéletek

- [9] A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes jogviszonya az alperesnél 2013. szeptember 3. napján szűnt meg. Kötelezte az alperest a felperes részére elmaradt munkabér címén kártérítésként 6.145.240 forint, 2013. szeptember 2-3. napjára betegszabadság címén 48.334 forint, 2012. évi szabadságmegváltás címén 345.260 forint és ezen összegek után kamatok megfizetésére. Kötelezte az alperest az Mt. 80. § (2) bekezdése alapján kiadandó igazolások - a munkaviszony megszüntetése időpontjaként 2013. szeptember 3. napja feltüntetésével - kiadására. Egyebekben a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára jogalap nélkül felvett munkabér előleg címén 114.255 forint, gépkocsi használat költségtérítés címén 169.754 forint és kamatai megfizetésére.
- [10] A bíróság megállapította, hogy a Gt. 24. § (1) bekezdésétől - a felek a jogszabályi lehetőséggel élve - eltértek és az ügyvezetők megbízása az alapító okiratban és annak módosításaiban is

rögzítettek alapján határozatlan időtartamra jött létre, így a felperes munkaviszonya is.

- [11] A bíróság érvelése szerint a 2013. szeptember 2-án kelt és a felperes által szeptember 3-án délután átvett, távirati úton közölt alperesi azonnali hatályú felmondás a közléssel hatályosult, az ezen időpontot követően (szeptember 17-én) közölt újabb alperesi azonnali hatályú felmondás, valamint a felperes felmondása joghatás kiváltására már nem volt alkalmas.
- [12] A bíróság álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondás indokolása közhelyszerű, nem tartalmazza azt a felperesi magatartást, mulasztást, amely a munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetéséhez vezetett; nem világos, így nem jogszerű. Az alperes az Mt. 80. § (2) bekezdése alapján köteles a felperes részére a „megfelelő” tartalmú munkáltatói igazolások kiadására. Az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései alapján a felperes jogosult 2013. december 23-tól kezdődően - az alperes által összecszerúségében nem vitatott - 8 hónap 10 napra járó elmaradt munkabér címén igényelt kártérítésre.
- [13] A bíróság a felperes kártérítési igényeinek helyt adva marasztalta az alperest, ezért a felperes másodlagos kérelemként előterjesztett felmondási időre járó távolléti díj iránti igényét elutasította. A felperes végkielégítésre nem jogosult az Mt. 77. § (3) bekezdés a) pontjában foglalt minimum, a munkáltatónál fennállt 3 éves jogviszony hiánya miatt. A betegszabadságra járó járandóság címén előterjesztett felperesi igény a munkaviszony jogellenes megszüntetésével nem függ össze, azonban a felperes 2013. szeptember 2-3. napokon betegszabadságon volt, amely 2 napra a felperes a kereseti kérelmében megjelölt és számszakilag az alperes által sem vitatott összegre jogosult. A bíróság a felperes betegszabadság címén jövedelempótló és táppénz különbözet címén táppénzpótló kártérítés megfizetése iránti kérelmeit elutasította, mivel a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ezek az igényei (kárai) a munkaviszony jogellenes megszüntetésével állnának okozati kapcsolatban. A bíróság megállapította, hogy a felek között határozatlan idejű munkaviszony állt fenn, ezért az Mt. 79. §-a nem alkalmazható.
- [14] Az ítéleti érvelés szerint az alperesnél sem munkaidő, sem szabadság nyilvántartás nem volt, amelyről - függetlenül attól, hogy a felperes vezető tisztségviselő volt - az alperesnek kellett volna gondoskodni. A felperes e-mailben jelezte a könyvelést végző kft. felé szabadságigényét. A felperes szabadságos napjait a könyvelő kft. részéről ... vezette egy „papíron”, amelynek tartalmát a felperes nem ismerte, és amely „nyilvántartás” sem teljes bizonyító erejű magánokiratnak, sem közokiratnak nem minősült. 2012. évre 10 nap, 2013. évre 15 nap ki nem adott szabadság megváltására kötelezte a bíróság az alperest.
- [15] A bíróság megállapította, hogy az alperes vállalta a felperessel kötött munkaszerződésben a felperes munkahelyre való bejutásához szükséges eszközök biztosítását, azonban a felperes nem tudta

bizonyítani, hogy alperessel a saját gépkocsi használatára és annak költsége megtérítésére vonatkozóan is megállapodtak volna. Az alperes vitatása ellenére a felperes nem terjesztett elő bizonyítási indítványt arra vonatkozóan sem, hogy az általa feljegyzett utak a munkaviszonyával összefüggésben lettek volna. Mindezek alapján a felperes jogosulatlanul utalt magának a gépkocsi használat költségét. A felperes által a saját magának 2013. szeptember hónapra utalt munkabér előleg szintén jogalap nélküli volt, tekintettel arra, hogy a felperes munkaviszonya 2013. szeptember 3-án megszűnt. A felperes a viszontkereseti kérelemben megjelölt jogcímenek felvett összegek összegszerűségét nem vitatta. A felperes további (vendéglátási és magángépkocsi használati) költségigényeit szintén bizonyíthatatlanság okán utasította el a bíróság.

- [16] Az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a betegszabadság címén fizetendő tőkeösszeg után járó kamat kezdő időpontját módosította, egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit hatályában fenntartotta.
- [17] A másodfokú bíróság egyes, az alperes által a fellebbezésében felhozott megállapításokat az elsőfokú ítélet tényállásából mellőzte azzal, hogy azok olyan körülményekre vonatkoztak, amelyek a jogvita eldöntésére érdemi kihatással nem voltak. A másodfokú bíróság a nyilvántartások hiányosságaival kapcsolatos elsőfokú ítéleti megállapításokkal egyetértett. Megállapította, hogy a felperes az utalások tekintetében elismerő nyilatkozatot tett, az átutalások megtörténtét nem, csupán azt vitatta, hogy az átutalások megtörténtét követően a munkáltató számára „ne lett volna elérhető”. A munkáltatói jogkör gyakorló és a munkáltató képviselőjére jogosító személy nem azonos fogalmak; az ügyvezetők személye többször változott; a peradatok alapján nem volt megállapítható, hogy a felperes felett ki gyakorolta a munkáltatói jogkört; vélelmezhetően ezzel a felperes sem volt tisztában, ezért küldte el a felperes felmondását több személynek. Nem volt megállapítható, hogy a felperes felmondása mely időpontban volt közöltnek tekinthető, szemben az alperesi azonnali hatályú felmondással. A felperesi felmondás ellenére az alperes jogosult volt a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntetni.
- [18] Az alperes azonnali hatályú felmondásának indokolása nem felelt meg az Mt. által előírt világos és okszerű indokolás követelményének. A jogellenes munkaviszony megszüntetés jogkövetkezményét szabályozó Mt. 82. § (1)-(2) bekezdés rendelkezéseit az elsőfokú bíróság helyesen, jogszerűen alkalmazta. A szabadságmegváltás körében a bíróság a bizonyítékokat helytállóan értékelte; az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperesnek a 2012. évre járó szabadságot kiadta volna, megváltására pedig nem is hivatkozott. A bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte, mely teher nem fordítható át a felperesre az ügyvezetői munkakörére tekintettel sem. A felperes

munkaviszonya 2013. szeptember 3. napján szűnt meg, ezért alperes köteles a felperes részére a (szeptember 2-3. nap) betegszabadságra járó járandóságot megfizetni, melynek összege után 2013. szeptember 4. napjától jogosult a felperes a késedelmi kamatra az elsőfokú bíróság által megállapított 2013. szeptember 3. napja helyett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását” és a felperes keresetének az elutasítását kérte. Az alperes érvelése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tévesen és pontatlanul megállapított tényállását hagyta helyben. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet megállapításával szemben nem tulajdonított jelentőséget a felperes sajátos jogviszonyának, amelyből következően a nyilvántartás hiányossága kizárólag a felperesnek róható fel: a felperes saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat [Ptk. 1:4. § (2) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes a felmondását ... igazgatónak küldte meg, valójában azt ... küldte meg 2013. szeptember 2. napján, azaz még az alperes azonnali hatályú felmondásának közzlése előtt. A 2013. szeptember 1-3. napi eseményeket és felperesi intézkedéseket elemezve egyértelmű, hogy a „felperes az alperessel előre nem közölt átutalásokat teljesített; a munkát nem vette fel; nem volt elérhető; sem az átutalásokra, sem a távolmaradására magyarázattal nem szolgált; majd a kora délutáni órákban” a munkaviszonyát rendes felmondással megszüntette. Téves a bíróságok álláspontja, mely szerint a felperes rendes felmondása az alperes azonnali hatályú felmondását követően került az alperes felé közzlésre, így az ebből levont következtetések is helytelenek.
- [20] Az alperes vitatta a jogerős ítéletnek a felmondás indoka hiányosságára és jogellenességére vonatkozó megállapításait. Álláspontja szerint a felmondás megalapozottságát alátámasztotta, annak indoka világos és okszerű, a felperes károkozó magatartása vezetett a munkaviszonya azonnali hatályú megszüntetéséhez.
- [21] Az alperes a jogerős ítélet rendelkező részének a 2013. szeptember 3. napjára vonatkozó kötelezését arra hivatkozással sérelmezte, hogy a felperes munkaviszonya ezen a napon már nem állt fenn.
- [22] Az alperes nem vitatta, hogy a felperes szabadságos napjait tartalmazó, a ... által vezetett „papír” nem közokirat és nem is teljes bizonyító erejű magánokirat, azonban álláspontja szerint bíróságoknak a Pp. 199. §-a alapján azt „egyszerű” okiratként, ... tanúvallomásával megerősítetten, értékelnie kellett volna és megállapítani, hogy a felperes a 2012. évre járó 12 nap szabadságát 2013. évben teljes egészében kivette, így a felperesi kártérítési igény megalapozatlan és rosszhiszemű.
- [23] Az alperes érvelése szerint az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései alapján megítélt 8 havi távolléti díj abban az esetben sem helytálló, ha az azonnali hatályú felmondás jogellenes lenne, tekintettel arra, hogy a felperes jogviszonya a saját felmondása okán 2013. október 15-én

mindenképpen megszűnt volna, így ezen időpontot követően a munkaviszonya megszüntetésével összefüggésben kár nem érhetne. Az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben keletkezett kártérítésre vonatkozó rendelkezések; a felperes sem a kár összegét, sem az okozati összefüggést nem bizonyította. A felperes annak a kockázatát felmérve mondta fel a munkaviszonyát, hogy esetleg nem fog munkát találni és emiatt nem lesz jövedelme, amely vesztesége az alperesre a felperes felmondását követő időszakra már nem hárítható át.

- [24] A másodfokú bíróság „tévesen állapította meg”, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetése jogellenesen történt, ezért az Mt. 82. §-a rendelkezését „helytelenül alkalmazta”; „alaptalanul” kötelezte az alperest szabadságmegváltás, betegszabadság és 8 havi munkabér megfizetésére.
- [25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte jogszabálysértés hiányában. Kiemelte, hogy a 2/2013. (VII.31.) számú alapítói határozattal a munkaviszonya megszüntetésére a tudta nélkül került sor, így nem hatályosulhatott. Az alperes azonnali hatályú felmondásának az indokolása az Mt. által támasztott követelményeknek és az MK 95. számú állásfoglalás iránymutatásának nem felelt meg. A felperes felmondásának a közlésére 2013. szeptember 17-én, már az alperes azonnali hatályú felmondását követően került sor. A felperes a szabadság kivételével kapcsolatos nyilatkozatait, valamint a munkaviszonya jogellenes megszüntetésével összefüggésben felmerült kárát bizonyította, ezzel szemben az alperes bizonyítása az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére sikertelen volt, mely sikertelenség következményeit az alperesnek kell viselni.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [26] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [27] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleménye értelmében: „A Pp. 272. § (2) bekezdése kógens szabályként foglalja össze a felülvizsgálati kérelem azon minimális és konjunktív tartalmi elemeit, amelyek nélkül a fél beadványa alkalmatlan a felülvizsgálati eljárás megindításának, valamint a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezése érdemi felülbírálata jogkövetkezményeinek kiváltására. A felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell: a megtámadott határozat megjelölését, a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetését. A rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek a megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása

pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a Kúria nem kerül abba a helyzetbe, hogy megismerje azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek tartja. A tartalmi elemek bármelyikének a hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel."

- [28] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a megállapított tényállást, a bizonyítékok értékelését vitatta megsértett jogszabályhely (pl. Pp. 206. §) megjelölése nélkül. Vitatta a jogerős ítélet megállapításait a szabadság nyilvántartás, az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége körében, azonban a megsértett jogszabályhelyeket (pl. Mt. 134. §, 78. §) nem jelölte meg, ezért a felülvizsgálati kérelem a Pp. 272. §-a követelményeinek nem felel meg.
- [29] Az azonnali hatályú felmondás egyoldalú címzett, indokolt írásbeli jognyilatkozat, amely a munkaviszonyt a közlés időpontjában megszünteti. A kialakult bírói gyakorlat értelmében a munkáltató a rendes felmondás (akár a munkáltató, akár a munkavállaló általi) közlését követően, a felmondási idő alatt - miután a munkavállaló munkaviszonya még nem szűnt meg - rendkívüli felmondással élhet. Ilyen esetben a munkaviszony az azt azonnali hatállyal megszüntető rendkívüli felmondással szűnik meg, ennél fogva a rendes felmondást tartalmazó jognyilatkozathoz már nem fűződik a munkaviszonyt megszüntető joghatás (BH 2002.32.).
- [30] A bíróságok helytállónan állapították meg, hogy a felperes munkaviszonya az alperes utóbb jogellenesnek minősített, a felperes részére 2013. szeptember 3. napján közölt azonnali hatályú felmondásával szűnt meg. A munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeire vonatkozó szabályokat az Mt. 82. §-a rendelkezései tartalmazzák. Az Mt. 82. § (1)-(2) bekezdései értelmében a munkáltató köteles megtéríteni a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben a munkavállalónak okozott kárt. A munkaviszony körében elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés nem haladhatja meg a munkavállaló 12 havi távolléti díjának összegét. A munkáltató az Mt. 167. § (1) bekezdésére figyelemmel a munkavállaló teljes kárát köteles megtéríteni. Az Mt. 167. § (2) bekezdése szerint nem kell megtéríteni a kárnak azt a részét, amelyet a munkavállaló vétkes magatartása okozott, vagy amely abból származott, hogy a munkavállaló a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. A munkavállaló kárenyhítési kötelezettségével kapcsolatos bizonyítás a munkáltatót, mint károkozót terheli. Az elmaradt munkabérrel

kapcsolatos munkáltatói kárfelelősségbe beletartozik az is, ha a munkavállaló nem tud elhelyezkedni, vagy ugyan elhelyezkedik, de a munkabére nem éri el a korábbi (jelen esetben az alperesnél elért) munkabére összegét.

- [31] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében vitatta a 8 havi távolléti díjnak megfelelő mértékű kártérítés megfizetésére kötelezését részben arra alapítottnak, hogy a felperes munkaviszonya a saját rendes felmondása alapján megszűnt volna 2013. október 15. napján, így ezt követően kár nem érhetett; másrészt arra hivatkozva, hogy a felperes az őt ért kár összegét, valamint az okozati összefüggést az őt ért kár és a munkaviszony jogellenes megszüntetése között nem bizonyította.
- [32] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében nem tette vitássá a jogerős ítélet megállapításait, amelyek szerint a felperes elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítése körében az alperes nem vitatta, hogy a felperes a vitatott időszakban jövedelemmel nem rendelkezett, sem a felperesi igény összecszerűségét, számítási módját, és nem sérelmezte a felperesi kárenyhítés hiányát, mely utóbbi körben – a bíróság kioktatása ellenére – bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Helytállóan mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a felperest ért kár és a munkaviszony jogellenes megszüntetése közötti okozati összefüggést az azonnali hatályú felmondás ténye és tartalma önmagában meghatározta.
- [33] A Kúria a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeit tárgyaló joggyakorlat-elemző csoport összefoglaló véleményében rögzítette: „Az Mt. 166. § (1) bekezdése főszabályként a munkáltató teljes kártérítéséről rendelkezik, amikor kimondja, hogy a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. Ezzel szemben – a teljes kártérítés elvének ellentmondva – az Mt. 82. § (2) bekezdése a legsúlyosabb munkáltatói károkozás, a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként előírt tipikus kártételnek a korlátozásáról rendelkezik, amikor annak összegét a munkavállaló munkaviszonya megszüntetésekor érvényes havi távolléti díjának tizenkétszeresében maximálja. A jogellenesség jogkövetkezményeként a ténylegesen bekövetkezett kár érvényesíthető, ami az elmaradt jövedelemre vonatkozik. Az elmaradt jövedelem munkaviszonnyal összefüggő, és munkaviszonyon kívüli elmaradt jövedelemként érvényesíthető [Mt. 169. § (1)-(2) bekezdés]. Az Mt. 82. § (2) bekezdésében szabályozott limit nem az elmaradt jövedelem időtartamát, hanem annak összegét korlátozza. A bizonyítás a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a munkáltatót terheli (EBH 2015.M.23.), ami azt jelenti, hogy abban az esetben, ha az alperes munkáltató a munkaügyi perben nem hivatkozik a felperes munkavállalót terhelő kárenyhítési kötelezettségre, nem tesz bizonyítási indítványt, nem hivatkozik tényekre és körülményekre, az azokat alátámasztó bizonyítékokra, a bíróságnak a kárenyhítési kötelezettség figyelmen kívül hagyásával kell a munkavállaló által igényelt elmaradt jövedelmet megítélni.”
- [34] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet – a Pp. 275. §

(3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [35] Az alperes a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján köteles.
- [36] A felülvizsgálati eljárás illetékét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága kiszabta, és az alperes terhére 651.467 forint bírósági eljárási illetékfizetési kötelezettséget állapított meg a Kúria felé a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.699/2016/6. számú ítélete ellen benyújtandó felülvizsgálati kérelem alapján, ezért a Kúriának a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.
- [37] A felülvizsgálati kérelem elleni további jogorvoslat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés 1) pontja zárja ki.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

, 2018. november 21.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő